DOI: 10.67363/jx40hsfq

Dana R. Rinne
Quality Assurance Coordinator,
BRAMS Institute

Man on Mercury

KEYWORDS: Ballarat, Manson, Criminal, Myth, Endurance, Arid Region, Identity, Manhunt, Isolation

"According to medieval and Renaissance alchemists and philosophers, Mercury is the god who reveals insight in the colours of a thing, in the surprise visages that appear when a thing is turned around and over and upside down"
– Thomas Moore

"Use daily to scrub the slate clean"
– Advice on the back label of "Axe Snake Peel shower scrub with desert minerals + cactus oil"

There is something almost Sophoclean[1] about a man in exile, living life on his own terms but wanting scarcely anything to do with life. There is something nearly Oedipal[2] about a man whose every move is but a riddle, answered only by another riddle; about a man unable to face his family and uncertain if he can ever find another friend. There is something rather tragic, it seems, about the Ballarat Bandit.[3]

The sun in and around Death Valley,[4] California, bakes the living Earth in a predictable order. The first thing to evaporate is the soul: whatever glimmer of humanity and song that had once dwelt in Charles Manson,[5] and whatever relations that had been formed, enacted, and dissolved in the tiny Gold Rush town of Ballarat,[6] disappeared forever. Then the skeleton is scorched: Manson's mind, eyes, and sockets melted together into an

BRAMS 2022 May
Volume 3, Issue 6
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

inhuman brew; Ballarat's buildings weathered in the sun, leaving just a single store running in the summertime, where four-wheel riders can refresh themselves. So only the ghost remains: the morbid and amorphous forces that attract and repel visitors to and from the Manson ranch, the aura of utter alienation hanging over Ballarat, a town said to have had seven saloons, three hotels, a jail, and a morgue – but not a single church. In 2003, this town, labelled "remote ghost town" on maps, became haunted by a sinner who was soon to become a legend.

It was late that year when minor robberies were first reported to the police more than three hours away. In 2004, someone kept stealing food and cash from Ballarat's store. The theft of an ATV[7] was enough to move a Bureau of Land Management ranger to start tracking the bandit's footprints. It soon became apparent that the thief watched as tourists drove up, as they set up camp, and as they wandered away, before creeping up to take their clothing, supplies, food, and – most important for survival in Death Valley – water. A few months of tracking proved utterly unsuccessful.

The area's few residents had already talked openly about arming themselves, and the "Ballarat Bandit" had already become something of a folk legend, by the time some off-duty Los Angeles policemen stumbled across a man in the desert. Although he claimed to be an ordinary camper, his camouflage clothing and his arsenal of weaponry suggested that, in the words of one observer, he was "just not acting right, even for the desert".[8] The off-duty officers were unaware of the recent burglaries, but they felt suspicious enough to take a photograph. Although the picture did not clearly show the man, it showed enough of his supplies to confirm that he possessed things that were not rightfully his, of things that belonged in Ballarat, and that he was much more than

BRAMS 2022 May
Volume 3, Issue 6
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

the usual "desert burglar" or a "common thief".

Law enforcement quickly stepped up its efforts to capture the culprit. A couple of officers tracked him well enough to sneak up behind him. But, although practically within arm's reach, he grabbed some supplies and sprinted for at least a quarter of a mile across the flat, leaving the bewildered officers empty-handed. Not only had they lost their suspect. In addition, they had been outrun by someone carrying a fair amount of booty. They then looked through their binoculars and saw that he kept on running, never stopping, while he was in their sight. Not only was this no ordinary thief – this was no ordinary human being.

Police and BLM[9] rangers joined forces to mount a massive air-and-ground search for the suspect, but to no avail. But the bandit seemed to have been spooked enough that he moved out of Death Valley, out of his comfort zone. California police and BLM rangers were soon joined by law enforcement in Nevada's Nye County,[10] the second-largest county in the United States, after local authorities had responded to reports of theft and found a campsite with a stolen Subaru that was traced back to Death Valley. Near one site, they discovered fresh footprints leading, in a "super-human" manner, right over the top of a small mountain. They saw that he had used rocks to mark escape routes and that he had found secondary fighting positions – small "scratches in the earth" in which he could hide and overlook his campsites. Most alarmingly, they discovered maps of military installations, as well as campsites around military facilities, including the infamous Area 51.[11]

By now, it was clear that the Ballarat Bandit did not fit the profile of any ordinary person. He fit himself into whatever size clothing and shoes he stole. No two police-artist sketches of him were alike. Perhaps he had an accomplice. Perhaps he was ex-

BRAMS 2022 May
Volume 3, Issue 6
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

military. Perhaps he was an escaped convict. Perhaps he was even a terrorist – a guess many were willing to venture in the aftermath of September 11th, 2001.[12] The forensic evidence suggested all of these, but the man himself suggested none. Even with his stockpile of guns and his knack for discovering fighting positions, he had never shot at anyone. The way he reacted when approached suggested that he was not violent, but afraid. Was he predator or prey – or both?

The items he stole were often quite bizarre, even entertaining: spices of all kinds, a red wagon, and a set of old detective story tapes. Psychologists tell us that sunlight can be as effective as pills in treating depression. Yet they also say that aggression rises with the temperature. So it is that the lion, as Wallace Stevens (1879-1955) said, "roars at the enraging desert".[13] Perhaps the bandit had a laugh or two at his own misery. In any event, people were not about to take any chances. The California and Nevada authorities were soon joined by the Department of Homeland Security.[14] Once again, a massive search was mounted. Once again, the bandit eluded everyone. And once again, after committing a string of robberies throughout Nevada, he disappeared. No one reported another robbery, and no one had any idea where he had gone.

Then, a BLM ranger decided to check out the bandit's "old haunts" around Death Valley. After smelling some smoke, he entered a cabin and found a burning joint of marijuana on the table. The bandit had never been associated with any drugs, but the ranger sensed that something wasn't right, and he left to call for backup. A nearby ranger noticed some fresh ATV tracks in the sand. Near a truck by the cabin were some pots of marijuana seedlings, and on the truck was a fresh footprint. The bandit, realizing that he had been spotted, had evidently kicked the door

BRAMS 2022 May
Volume 3, Issue 6
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

in frustration. He had “literally left a mark” on the site. A 1,500-mile manhunt had produced only an unsolved mystery and an unaccomplished mission. The frustrated ranger who saw the tracks chased the bandit through the night, feeling more confident than ever because the bandit, who had usually headed for high ground, was now simply running south.

The next morning, another officer saw a man lying beside the road and holding a presumably empty gas can. After a short while, the officer realized whom he had likely found, and turned his vehicle around, but the man had disappeared. Soon, ground and air units located a camp not far from where the man had been spotted. And there was someone in the camp. Police converged upon him. When they saw that he was carrying a gun, they announced their presence and ordered him to surrender. Then a gun fired. It was the only gunshot of the entire manhunt. The Ballarat Bandit had taken his own life.[15]

There he lay in the desert, as author Jason Kersten[16] has observed, stripped bare of all the layers of identity he had acquired on his journey. No longer the “changeling” who fit himself into anyone’s clothing and into everyone’s profile, he was at last laid bare in elemental form, flesh and blood that finally succumbed to the desert sun.

After an agonizing attempt to identify the man, the coroner, Dave Van Norman, sent out an email with the corpse’s face and pleaded for help. With this unusual move, the desperate and determined coroner may have emulated the bandit. “I'm pretty arrogant,” Van Norman confessed to TruTV.[17] “I’m never going to fail. These individuals are in my care, and it’s my personal responsibility to identify them so that they can go home”.[8] Had the bandit only in death found his match? Everyone involved in the entire ordeal, the bandit most of all, was desperate and

BRAMS 2022 May
Volume 3, Issue 6
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

determined. But only now was such a person clearly willing to *respond* to the situation, rather than *react* to it impulsively. Everyone else, again the bandit most of all, was spooked or angered quickly. But Van Norman made his bold move – emailed the picture[18] of the dead man's face – only after having spent countless hours trying to solve the mystery for the sake of the bandit's honour and his family's peace, as well as for the sake of his own pride.

It is fitting that Van Norman received a riddle in response to his plea. "Who talks like an American, looks like an American, acts like an American – but isn't American?"[8] In the first act of generosity in the entire case, the responder provided the answer: a Canadian. The full answer came months after Van Norman submitted the man's fingerprints to the Royal Canadian Mounted Police.[19] The man was indeed a Canadian, one George Robert Johnston of Prince Edward Island. Rob Johnston had worked as a drywall installer for a while and had moved from place to place with his wife, Tommi, and their four daughters. When Tommi came down with leukemia, Johnston settled on Prince Edward Island and began selling marijuana to support his family. He was caught, though, and sentenced to several years in prison, but was released on parole after just a couple of years. Yet Johnston felt that he had failed his family, that he was polluted by his sins and had incurred God's wrath. He refused to see his children for months and finally declared that he was going to travel for a while to purify himself. He said he would someday return.

It is as though the messenger Mercury – his counterpart in Greece was sometimes called *chthonic Hermes* due to his connection with the Underworld – informed Johnston that he must atone for his mistakes, and led him to the aptly-named Death Valley. Paradoxically, Johnston had to cleanse the slate of his

BRAMS 2022 May
Volume 3, Issue 6
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

own soul, while not letting the sun entirely erase him from the clean slate of the desert. He eased into near-invisibility in a land where there was no one around to catch him, but had to struggle to retain his invisibility in that same land, where there was nothing around to hide him.

If people could be granted any superpower, many would choose to be invisible – powerful yet private, devious and discreet. Yet people hate nothing more than to be made invisible against their will, ignored and unheard. It seems that he fled everything that could possibly close him in, all the vertical structures – prison bars, trees, walls, people – that obscured his frame. So, he laid himself bare upon a horizontal plane, a valley into which he could not blend without his consent. And when you have blended in, when you are invisible enough, you can commit the most abominable deeds and still be literally spotless, clean. Even so, with his arsenal of guns, he never harmed a single person physically – although he did put an early end to a few camping trips by taking tourists' water – and he kept his crimes to what he needed to do in order to survive.

If only thunderbolts had struck the ground on Rob Johnston's last day alive, he might have heard Zeus say to him, as he had said to Oedipus on his last day, "Why are you hesitating / to go our way? You have been too slow, too long",[20] before guiding him to a secret, sacred place in that Valley of Death. Then again, as only the Athenian king Theseus was both powerful enough and sensitive enough to welcome Oedipus into his land and to be the sole mortal aware of Oedipus's resting place, so did Dave Van Norman, the proud but caring coroner, become the only one to know where Johnston was buried until his family could afford to bring him home.

Johnston had become an alien on his own planet. With the

BRAMS 2022 May
Volume 3, Issue 6
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

sun an arm's length away, as stars winked and shot in all directions, down to the horizon millions of light-years away, he probably felt closer to the angels than to Los Angeles. He might as well have been on the planet Mercury. And what can you do on a place like Mercury, except sweat away your sins and pray for a cooling breeze, or for a steadfast comet or the apparition of a bird to suggest a new direction? One of the rangers who approached Johnston on his last day later said that he wished he had tried to help him – to recognize, perhaps, that Johnston might have been more troubled than troubling. How beautiful, and yet how improbable! – that some irked and ambitious *daimone*[21] would be moved to pounce, like a lion chasing a gazelle haphazardly across a savanna – and that the lion, now close enough to attack, would stop in his tracks with a glance that says, "My friend, what ails you?" The gazelle continues running, and the lion, in full understanding, turns around, walks away, and goes to sleep.

ლიტერატურა ▫ References

1. Woodard, Thomas M. and Taplin, Oliver (2021, January 29). Sophocles. *Encyclopedia Britannica* [britannica.com/biography/Sophocles].
2. Britannica, The Editors of Encyclopaedia (2020, October 2). Oedipus complex. *Encyclopedia Britannica* [britannica.com/science/Oedipus-complex].
3. Flinchum, Robin (2006, August 4). 'Ballarat Bandit' lost to family for years. *The Pahrump Valley Times* [https://archive.ph/20130131045152/http://archive.pahrumpvalleytimes.com/2006/Aug-04-Fri-2006/news/8873364.html].
4. Death Valley, California – Hottest, Driest and Lowest National Park [nps.gov/deva/index.htm].

ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

5. Charles Milles Manson was an American criminal and musician who led a murderous campaign with his followers, the Manson Family, a cult based in the late 1960s California [charlesmanson.com].
6. Durham, David L. (1998). *California's Geographic Names: A Gazetteer of Historic and Modern Names of the State*. Clovis, California: Word Dancer Press, p. 1145.
7. ATV – short for All-Terrain Vehicle.
8. "Lone fugitive." (2008). In *The Investigators* (Season 10, Episode 16) [Television series episode]. TruTV. [imdb.com/title/tt1620339/].
9. BLM – short for Bureau of Land Management.
10. Nye County, Nevada [nyecountynv.gov].
11. Britannica, The Editors of Encyclopaedia (2022, January 12). Area 51. *Encyclopedia Britannica* [britannica.com/place/Area-51].
12. Bergen, Peter L. (2021, September 24). September 11 attacks. *Encyclopedia Britannica* [britannica.com/event/September-11-attacks].
13. Stevens, Wallace (1947, March 1). *Notes Toward a Supreme Fiction* [genius.com/Wallace-stevens-notes-toward-a-supreme-fiction-annotated].
14. U.S. Department of Homeland Security [dhs.gov].
15. *Notorious U.S. fugitive identified as P.E.I. man* (2006, March 15). CBC News [cbc.ca/news/canada/notorious-u-s-fugitive-identified-as-p-e-i-man-1.618593].
16. Jason Kersten [jasonkersten.com].
17. TruTV – An American basic cable channel owned by Warner Bros. Discovery [international.tbs.com].
18. DoeNetwork: International Center for Unidentified & Missing Persons [doenetwork.org].
19. Royal Canadian Mounted Police [rcmp-grc.gc.ca].
20. Sophocles (2017). *Oedipus at Colonus*. Line 1712-2022, BookRags, Inc. [bookrags.com/notes/oac/part6.html#gsc.tab=0].
21. Daimone – An evil spirit; A supernatural being whose nature is intermediate between that of a god and that of a human being [merriam-webster.com/dictionary/demon].
22. 10 Largest Cities in California, by Michael Vecchio, *World Atlas* [worldatlas.com/cities/10-largest-cities-in-california.html].

ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

DOI: 10.67363/jx40hsfq

დანა რ. რინი
ხარისხის უზრუნველყოფის კოორდინატორი,
ბრამსის ინსტიტუტი

ადამიანი მერკურიზე

(ანოტაცია)

საკვანძო სიტყვები: ბალარატი, მანსონი, კრიმინალი, მითი, უდაბნო, იდენტობა, დევნა, იზოლაცია

არის რაღაც, თითქმის, სოფოკლესეული ისეთი ადამიანის ბედში, რომელიც სამშობლოდანაა გადახვეწილი, საკუთარი წესებით ცხოვრობს და, ლამის, აღარ სურს სიცოცხლე. თითქმის, ოიდიპოს მეფის ბედი აქვს იმ კაცს, რომლის თითოეული ქმედება გამოცანაა და ამოხსნა კი მორიგი ქარაგმა; ამ ადამიანს ოჯახისთვის თვალის გასწორება აღარ ძალუძს და ისიც კი გაურკვეველია, მეგობრის პოვნას ისევ თუ შეძლებს. ბალარატელი ბანდიტის ამბავი, გარკვეულწილად, ტრაგიკულია.

კალიფორნიის შტატში გადაჭიმულ სიკვდილის ველზე, ლოგიკურია, მწველი მზე რომ არ ინდობს სიცოცხლით სავსე დედამიწას. უპირველეს ყოვლისა, აქ სული აორთქლდება: ადამიანურობისა და სიმღერის ის მცირე ნიშანწყალიც კი იკარგება, ოდესღაც რომ ჩარლზ მენსონში არსებობდა და ერთხელ შექმნილი, დადგენილი და შეწყვეტილი ურთიერთობები სამუდამოდ გაქრა ოქროს ციებცხელების ეპოქაში გაჩენილ პატარა დაბა ბალარტში. მეორე ეტაპზე კი მზეზე იტრუსება ადამიანური ყოფის კარკასი: მენსონის გონება, თვალები და თვალის უპეები არაადამიანური სისასტიკის ერთიან ნაზავად იხარშება; დაბა ბალარტის შენობები მზეზე უფუნქციოდ ხუნდება, სანამ ერთადერთი მაღაზია აგრძელებს ფუნქცი-

BRAMS 2022 May
Volume 3, Issue 6
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

ონირებას ზაფხულის პერიოდში, რომ ტრაილერთა მძღოლებს პირის გასვეღების საშუალება არ მოესპოთ. ამგვარად, ლანდიღა რჩება: ავადმყოფური და უფორმო ძალები, ვიზიტორებს თან რომ იზიდავენ მენსონის რანჩოს სანახავად და, ამავე დროს, უკუაქცევენ იქიდან; სრული გაუცხოების აურა მოსდებია დაბა ბალარტს, სადაც, როგორც ამბობენ, შვიდი ბარ-რესტორანი, სამი სასტუმრო, ერთი ციხე და ერთიც მორგი ფუნქციონირებს, მაგრამ წამლად სულ პატარა ეკლესიაც კი არ არის. 2003 წელს ამ პატარა დასახლებას, რომელიც რუკებზე აღნიშნულია როგორც „მიყრუებულ-მიტოვებული დაბა“, ერთი ცოდვილი შემოეჩვია, რომელიც სულ მალე იქცა ადგილობრივ ლეგენდად.

როდესაც რამდენიმე ლოსანჯელესელი პოლიციელი, რომლებიც სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულების მდგომარეობაში არ იმყოფებოდნენ, ვიღაც კაცს გადაეყარა უდაბნოში, „ბალარატელი ბანდიტი“ უკვე საკმაოდ ცნობილი იყო სიკვდილის ველსა და მის მიდამოებში. მიუხედავად იმისა, რომ კაცმა თავი რიგით ტურისტად გააასაღა, მისი კამუფლაჟიანი ტანსაცმელი და აღჭურვილობა სულ სხვაზე მეტყველებდა. პოლიციის ოფიცრებს წარმოდგენა არ ჰქონდათ უკანასკნელ პერიოდში მომხდარ ძარცვის ფაქტებზე, მაგრამ საკმაოდ საეჭვოდ მოეჩვენათ უცნობი და, ყოველი შემთხვევისთვის, ფოტო გადაუღეს. თუმცა სურათზე კარგად არ ჩანდა თავად ის კაცი, მის ხელთ არსებული ნივთები დაფიქსირდა. როდესაც გამოძიებამ დაადგინა, რომ ისინი ბალარატელების ქონების ნაწილს წარმოადგენდა, ეჭვის საფუძველი გაჩნდა იმ კაცთან დაკავშირებით. იგი არ უნდა ყოფილიყო არც „უდაბნოს მძარცველი“ და არც „ჩვეულებრივი ქურდი“.

პოლიციისა და სადესანტო დივერსიული ნაწილის (BLM) რეინჯერების ერთობლივი ძალისხმევით, ეჭვმიტანილის ინტენსიური სამძებრო ოპერაცია განხორციელდა

BRAMS 2022 May
Volume 3, Issue 6
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

როგორც მიწაზე, ისე – ჰაერიდან, მაგრამ უშედეგოდ. მალევე მათ ნევადის შტატის ნაის ოლქის სამართალდამცავები შეუერთდნენ, რომლებიც სულ ახალ ნაკვალევს წააწყდნენ, პატარა მთის მიუვალ წვერზე რომ იკარგებოდა, თითქოს, „სუპერადამიანის“ მსგავსს გაევლო. განსაკუთრებული ღელვის მიზეზი მაშინ გაჩნდა, როდესაც აღმოაჩინეს სამხედრო ობიექტების რუკები და მცირე ნაბანაკარების კვალი სამხედრო ობიექტების მიდამოებში, მათ შორის, სახელგატეხილი 51-ე რეგიონის მახლობლად.

უკვე ცხადი იყო, რომ ბალარატელი ბანდიტი ჩვეულებრივი ადამიანის ჩარჩოში არანაირად არ ჯდებოდა. მის ხელთ არსებული იარაღის მარაგისა და საბრძოლო პოზიციების აღმოჩენის უნარის მიუხედავად, მას არასოდეს უსვრია ვინმესთვის. როდესაც მიუახლოვდებოდნენ, მისი რეაქცია იმაზე მეტყველებდა, რომ ძალადობისკენ მიდრეკილი არ უნდა ყოფილიყო. უფრო, შეშინებულს ჰგავდა. ვერაფრით დაადგინეს – მტაცებელი იყო, მსხვერპლი, თუ ორივე ერთად.

კალიფორნიისა და ნევადის შტატების ადმინისტრაციათა ძალისხმევას მალე აშშ უშიშროების სამინისტროც დაემატა და კიდევ ერთი ინტენსიური სამძებრო ღონისძიება განხორციელდა. ბანდიტი ისევ ყველას გაექცა. ნევადაში ძარცვის მთელი სერიის განხორციელების შემდეგ, ძებნილი კვლავ გაუჩინარდა.

სადესანტო დივერსიული ნაწილის ერთ-ერთმა რეინჯერმა სიკვდილის ველზე გაბნეულ ბანდიტის „ძველ ბუნაგთა“ შემოწმება განიზრახა. კვალს მიაგნო და იგრძნო, რომ რაღაც რიგზე არ უნდა ყოფილიყო. ამიტომ დამხმარე ძალა გამოიძახა. 1500 მილის მანძილზე ჩატარებული სამძებრო ღონისძიება წარუმატებელი გამოდგა და საიდუმლო ამოუხსნელი დარჩა. იმედგაცრუებული რეინჯერი არ დანებდა. მთელი ღამის განმავლობაში მისდევდა ბანდიტის ნაკვალევს და სულ უფრო უძლიერდებოდა წარმა-

BRAMS 2022 May
Volume 3, Issue 6
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

ტების მიღწევის იმედი, რადგან ამჯერად ბანდიტი უბრალოდ სამხრეთისკენ გარბოდა და არ ცდილობდა სიმაღლეზე აძრომას, როგორც ჩვეულებრივ.

მეორე დილით სხვა ოფიცერმაც მოჰკრა თვალი ვიღაც საეჭვო კაცს. საჰაერო-სახმელეთო დანაყოფებმა ბანაკი აღმოაჩინეს იმ ადგილიდან მოშორებით, სადაც უცნობი დაინახა მათმა კოლეგამ. ინფორმაციის თანახმად, ბანაკში ვიღაც იმყოფებოდა. პოლიციამ ჩუმად ალყა შემოარტყა მას. სწორედ ამ დროს დაინახეს, რომ ცეცხლსასროლი იარაღი ეკავა. დანებება უბრძანეს. გასროლის ხმა გაისმა. ძებნილის დევნის ხანგრძლივი პერიოდის განმავლობაში ეს იყო პირველი და უკანასკნელი ტყვია. ბანდიტმა სიცოცხლე მოისწრაფა. იწვა მტვრიან ქვიშაზე და ისევ არავინ იცოდა მისი ვინაობა.

რადგან გამომძიებელ-ექსპერტმა დეივ ვან ნორმანმა მამაკაცის იდენტიფიცირება ვერაფრით შეძლო, კოლეგებს ელექტრონული ფოსტით გადაუგზავნა გვამის ფოტო და დახმარება ითხოვა. ბანდიტის ისტორიის მსგავსად, კალეიდოსკოპურ თავსატეხად რომ რჩებოდა მრავალთვიანი გამოძიების მერეც, ამერიკელმა კორონერმა თავისი შეკითხვის პასუხად ახალი შეკითხვა მიიღო: „ვინ ლაპარაკობს და იქცევა ამერიკელივით, გარეგნობითაც ამერიკელს ჰგავს, მაგრამ ამერიკელი არ არის?“ ცხადია, პასუხი უნდა ყოფილიყო „კანადელი“. ამომწურავი და სრული პასუხი რამდენიმე თვეში მიიღო გამომძიებელ-ექსპერტმა ვან ნორმანმა მას მერე, რაც კანადის სამეფო პოლიციას გარდაცვლილის თითის ანაბეჭდები მიაწოდა. ბანდიტი მართლაც კანადელი აღმოჩნდა, სახელად ჯორჯ რობერტ ჯონსტონი, პრინც-ედუარდის კუნძულიდან.

კაცი მოკვდა. უფრო სწორად, სიცოცხლე მოისწრაფა, როდესაც დაჭერის საფრთხე რეალური გახდა. ასეთი რა დააშავა, ორი შტატის დესანტი რომ მიწასა და ჰაერში თვეების განმავლობაში დასდევდა? ჯონსტონს არასო-

BRAMS 2022 May
Volume 3, Issue 6
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

დეს მიუყენებია ფიზიკური ზიანი არცერთი ადამიანისთვის, მიუხედავად იარაღის მთელი არსენალისა, თან რომ დაატარებდა. მართალია, ბევრი ტურისტი დააფრთხო სიკვდილის ველის რეგიონიდან, როდესაც მათი კარვებიდან სასმელი წყალი და სხვა საყოფაცხოვრებო ნივთები მოიპარა. კანადელი ლტოლვილი მხოლოდ იმიტომ ქურდობდა, რომ უდაბნოში მარტოდმარტოს საკუთარი სიცოცხლე გადაერჩინა. გამოუვალი მდგომარეობით ჩიხში იყო მიმწყვდეული.

მშობლიურ დედამიწაზე უცხოპლანეტელივით გაირიყა ჯონსტონი. დღისით მზემდე ერთი ხელის გაწვდენა იყო, თითქოს. ვარსკვლავები თვალს უკრავდნენ და ღამეულ ცას სწყდებოდნენ სხვადასხვა მხარეს. კოსმოსის ჰორიზონტამდე მილიონობით სინათლის წელი აშორებდა კანადელ მარტოსულს, მაგრამ მაინც, ანგელოზებთან გაცილებით ახლოს გრძნობდა თავს, ალბათ, ვიდრე კალიფორნიის უდიდესი ქალაქის – ლოს-ანჯელესის ჩირაღდნებთან. ასეთივე წარმატებით პლანეტა მერკურიზე შეეძლო ყოფილიყო.

ერთ-ერთმა რეინჯერმა, რომელიც ჯონსტონის უკანასკნელ ბანაკზე ალყის განხორციელებაში მონაწილეობდა, მოგვიანებით სინანულით აღნიშნა: ნეტა, მისი დახმარება მეცადა – თავში არც კი მომსვლია, რომ პრობლემა ჰქონდა, პრობლემას კი არ ქმნიდაო.

ამერიკელ დეივ ვან ნორმანს კანადელი ჯონსტონი ადამიანურად შეეცოდა. გარდაცვლილისთვის ბევრის გაკეთება აღარ შეეძლო, მაგრამ ბოლოჯერ მაინც იზრუნა მისთვის უცნობსა და უცხოზე: მხოლოდ კორონერმა იცოდა ბალარატელი ბანდიტის დროებითი საფლავის ადგილი და ელოდებოდა, როდის გადაასვენებდა მისი ცოლშვილი ტრაგიკულად გარდაცვლილ ოჯახის თავს კანადაში.

BRAMS 2022 May
Volume 3, Issue 6
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)